

20. august 2015
EM 2015/112

I henhold til § 33 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende beslutningsforslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at undersøge i hvilket omfang isbjørne udgør en udfordring for fåre- og husdyrholdernes erhverv, herunder hvordan udfordringen bør håndteres.

(Medlem af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse

Fåreholdere og andre husdyravleres erfaringer og oplevelser i udøvelsen af deres erhverv underbygger, at det ikke er nødvendigt med en længere begrundelse for at forslaget fremsættes. Vanskelige hændelser og oplevelser har imidlertid vist, at det er nødvendigt, da de nugældende regler på området alene foreskriver, at isbjørne, som befinder sig midt imellem flere fåreavlergårde, skal forsøges gennet væk, ved at man omringer dem, og driver dem væk.

Det siger sig selv, at sådanne regler kan være til stor fare for fåreavlerfamilierne og deres erhverv. Får og lam, som er landbrugserhvervets grundpiller, opholder sig, og græsser inde i indlandet, og det er ikke længere unormalt at træffe isbjørne, selv langt inde på land - nu hvor flere og flere isbjørne også ses i hele Sydgrønland. Hvis får og lam, samt andre husdyr som opholder sig i staldene, bliver angrebet, vil dette være direkte skadeligt for erhvervet.

Man skulle mene, at det nu kun er et spørgsmål om tid, inden at isbjørne midt imellem fåreholdergårdene forvolder skade, da de gældende regler, som kan være egnede andre steder på kysten i stedet, kan ramme fåreavlerne selv. Det er derfor nødvendigt, at Naalakkersuisut bliver pålagt at forholde sig til udfordringen - herunder, hvordan den bør håndteres.

Det er ikke så underligt, at fåreholderne på deres årlige generalforsamling netop rejser dette spørgsmål, da de gældende regler, som foreskriver, at man først skal indhente tilladelse til at skyde en isbjørn som pludselig er dukket op, kan blive til direkte skade for fåreholderen selv. De seneste år har fåreholderne således oplevet, at skulle "eksportere" problemet med isbjørnen til nabogården, fordi reglerne ikke foreskriver andet. Det er aldeles urimeligt.

Det er mit håb, at vi i samarbejdets ånd kan styrke beskyttelsen af fåreholdererhvervet, når der er isbjørne i området. Jeg foreslår, at vi finder en politisk løsning på problematikken, inden der sker en katastrofal hændelse med isbjørne involveret. Først skridt i den retning må være, at vi får gennemført nævnte undersøgelse, som herefter kan tjene som oplæg og inspiration ift. vores videre politiske stillingtagen til, hvordan vi får løst udfordringen og dermed hjulpet erhvervet.

Med disse korte ord overlades forslaget hermed til Inatsisartuts stillingtagen.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Undersøgelsen vurderes at indebære udgifter svarende til omkring ½ årsværk (250.000kr). Det skal ses i sammenhæng med, at omfanget af udfordringen burde kunne kortlægges forholdsvis enkelt på baggrund af indberetningerne til Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug - foruden samtaler med hhv. Konsulenttjenesten for Landbrug og de Samvirkende

Fåreholderforeninger (SPS).

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv:

Ingen

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Ingen